

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2013/0335 van 18 juni 2013
in de zaak 1112/0803/SA/4/0754

In zake: de vzw [REDACTED], met zetel te [REDACTED]
bijgestaan en vertegenwoordigd door:
de heer [REDACTED] en de heer [REDACTED]

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimtelijke Ordening, afdeling West-Vlaanderen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Yves FRANCOIS
kantoor houdende te 8790 Waregem, Eertbruggestraat 10
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:* de **stad BRUGGE**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester
en schepenen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Paul R. MAERTENS
kantoor houdende te 8000 Brugge, Komvest 29
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 13 juli 2012 en geregulariseerd met een aangetekende brief van 10 augustus 2012, strekt tot de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimtelijke Ordening, afdeling West-Vlaanderen van 22 mei 2012 waarbij aan de tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor het uitbreiden van de stedelijke academie voor schone kunsten, meer bepaald de uitbreiding van de refter annex vergaderruimte in één volume van één bouwlaag met hellend dak.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Bij arrest van 5 december 2012 met nummer S/2012/0244 werd de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing onontvankelijk verklaard en de behandeling van de vordering tot vernietiging toegewezen aan de vierde kamer.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 5 februari 2013, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

De heer [REDACTED] en de heer [REDACTED] die verschijnen voor de verzoekende partij, advocaat Yves FRANCOIS die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Paul R. MAERTENS die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. REGELMATIGHEID VAN DE RECHTSPLEGING

De verzoekende partij werd op 17 december 2012 door de griffie uitgenodigd tot het indienen van een wederantwoordnota binnen een termijn van vijftien dagen.

De verzoekende partij heeft bij aangetekend schrijven van 28 december 2012 een nota aan de Raad bezorgd. Deze nota werd ingediend binnen de termijn voor het indienen van de wederantwoordnota en kan, alhoewel niet als dusdanig getiteld, beschouwd worden als een regelmatig ingediende wederantwoordnota.

De nota die de verzoekende partij reeds bij aangetekend schrijven van 8 november 2012 aan de Raad heeft bezorgd onder de titel "wederantwoordnota", is procedureel niet voorzien en dient uit de debatten geweerd te worden.

IV. TUSSENKOMST

Het college van burgemeester en schepenen van de stad BRUGGE verzoekt met een aangetekende brief van 20 september 2012 en met een aangetekende brief van 3 oktober 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 18 oktober 2012 de verzoekende partij tot tussenkomst voorlopig toegelaten om in de debatten tussen te komen. De verzoekende partij tot tussenkomst werd verzocht, uiterlijk op de zitting waarop de vordering tot

schorsing wordt behandeld, te verduidelijken op welk onderdeel van artikel 4.8.16, § 1, eerste lid, 1° tot en met 6° VCRO zij haar verzoek tot tussenkomst baseert.

In het arrest van 5 december 2012 met nummer S/2012/0244 werd overwogen:

“Op de openbare terechtzitting van 21 november 2012 verklaart de raadsman van de verzoekende partij tot tussenkomst dat de stad BRUGGE, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen, optreedt als tussenkomende partij en haar belang als aanvrager van de vergunning uit artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 1° VCRO put.

Op grond van deze verklaring kan de stad BRUGGE, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen, beschouwd worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

Het verzoek tot tussenkomst wordt dan ook ontvankelijk verklaard en ingewilligd.”

Er zijn geen redenen om anders te oordelen.

V. FEITEN

Op 10 oktober 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor de uitbreiding van de stedelijke academie voor schone kunsten met een refter (103m²) annex vergaderruimte (27m²) in één volume van één bouwlaag met hellend dak.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan ‘Brugge-Oostkust’, gelegen in woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Afbakening regionaalstedelijk gebied Brugge’, vastgesteld met een besluit van de Vlaamse Regering van 4 februari 2011.

Het perceel is niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Onroerend Erfgoed West-Vlaanderen brengt op 26 oktober 2011 volgend gunstig advies uit:

*“ ...
De aangevraagde werken werden reeds herhaaldelijk met onze diensten besproken en aan onze opmerkingen aangepast. Het resultaat van dit overleg is door zijn sobere vormgeving en materiaalgebruik een passende invularchitectuur die geen negatieve impact heeft op de erfgoedwaarden van het nabijgelegen monument. Vanuit dit oogpunt wordt de aanvraag **gunstig** geadviseerd.
... ”*

Onroerend Erfgoed West-Vlaanderen brengt op 4 november 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit over de archeologische aspecten van de aanvraag.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 18 januari 2012 tot 16 februari 2012, dient de verzoekende partij een bezwaarschrift in.

Het college van burgemeester en schepenen van de tussenkomende partij verleent op 19 maart 2012 volgend gunstig advies:

“ ...

Gelet op het verslag van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar, nl.:

... ”

Verordeningen

Gemeentelijke verordening op het bouwen, verkavelen en op de beplantingen goedgekeurd door de Deputatie 7 april 2011 - Belgisch Staatsblad 19 april 2011

*De aanvraag werd getoetst aan de gemeentelijke verordening op het bouwen, verkavelen en op de beplantingen waarbij vastgesteld wordt dat het ingediende ontwerp **conform is met de voorschriften, op uitzondering van volgende artikelen:***

Hoofdstuk 9: Daken

Artikel 23

*In de Brugse binnenstad en in de Lisseweegse en Dudzeelse dorpskom (zie plannen 1, 2 en 3 als bijlage) moeten alle gebouwen bij verbouwingen aan de dakstructuur of bij nieuwbouw afgedekt worden met hellende daken waarbij de **helling** minimaal 30° en maximaal 60° bedraagt.*

Bij afwijking kunnen platte daken worden toegestaan voor bijgebouwen met een beperkte oppervlakte (maximum 5% van de bebouwde oppervlakte op het perceel), voor zover dit platte dak wordt ingericht als groendak.

De vergunningverlenende overheid kan bij gemotiveerde beslissing afwijkingen toestaan op deze bepalingen.

Conform. *Het volume wordt volledig hellend afgewerkt, nl. met een zadeldak.*

Hoofdstuk 11: Materialen

Artikel 33

In de Brugse binnenstad en de Lisseweegse dorpskom gelden de hierna opgenomen bepalingen.

Voor panden opgenomen op de inventaris van bouwkundig erfgoed, is onder het item schrijnwerk bijkomende regelgeving opgenomen.

Voor de daken: *de hellende daken moeten afgedekt worden met rode of zwarte gegolfde keramische pannen, met natuurleien of met rode keramische tegelpannen. De bevoegde overheid kan bij gemotiveerde beslissing rode of zwarte platte keramische pannen toestaan, om kunsthistorische redenen. Een esthetisch verantwoord gebruik van koper of gepatineerd metaal kan worden toegelaten. Voor gegroepeerde garages op binnenpanden kunnen in de massa gekleurde golfplaten worden toegelaten mits zij in het kader van een esthetisch verantwoorde architecturale vormgeving worden gebruikt. Groendaken zijn enkel mogelijk op vergunde platte daken (zie ook artikel 23).*

De daken (en de gevels) worden afgewerkt met antraciet tegelpannen in twee varianten, nl. matte en glanzende tegelpannen. Dit materiaal voldoet aan de geest van de verordening. Het is ook passend op de site.

Voor de gevels: *de gevels, ook de vrijstaande zijgevels en schoorsteenlichamen, worden opgetrokken in handvormbaksteen metselwerk dat eventueel geschilderd of bepleisterd kan worden. Machinale baksteen kan worden toegelaten indien gevelbepleistering en*

gevelschilderwerk voorzien wordt. Een kleurenstaal van het schilderwerk moet ter goedkeuring worden voorgelegd. In Lisseweegse dorpskom moeten alle gevels wit (ralcode 9010) worden geschilderd. Dit is aldus bepaald in het bijzonder plan van aanleg Lissewege Dorpskom.

Het gebruik van natuursteen voor gevels kan worden toegelaten. Het gebruik van andere materialen kan uitzonderlijk worden toegelaten, mits esthetisch verantwoorde architecturale vormgeving. Voor gegroepeerde garages op binnenpanden kunnen machinale baksteen, betonsteen en/of hout worden toegelaten, mits zij in het kader van een esthetisch verantwoorde architecturale vormgeving worden gebruikt.

Bepleisteren van de gevels met siliconenhars is verboden.

De gevels worden ook bekleed met dezelfde tegelpan als het dak. Dit is een afwijking van de voorziene materialen in dit artikel. Gelet op het gunstige advies van de Raadgevende Commissie voor Stedenschoon en gelet op het gunstige advies van het Agentschap Onroerend Erfgoed ter zake kan er geoordeeld worden dat dit materiaal passend is op deze plaats. Het maakt onlosmakelijk deel uit van de architectuur. Hetzelfde volume maar uitgevoerd met een ander materiaal zou nooit dezelfde kracht uitstralen.

Dienst monumentenzorg en stadsvernieuwing geeft gunstig advies voor het gebruik van tegelpannen als gevelbekleding gelet op de architecturale meerwaarde.

Voor het schrijnwerk: kunststof is niet toegelaten als materiaal voor schrijnwerk.

Het schrijnwerk van vensters, deuren en poorten moet uitgevoerd worden in hout, met voldoende profilering. Het dient geschilderd te worden.

Bij nieuwbouw is profilering niet opgelegd.

Esthetisch verantwoord gebruik van metaal kan worden toegelaten.

Voor panden opgenomen op de inventaris van bouwkundig erfgoed geldt naast voornoemde regelgeving dat de authenticiteit maximaal moet gevrijwaard worden volgens de richtlijnen van de erfgoedconsulenten van de stad en het Vlaamse gewest.

De vergunningverlenende overheid kan bij gemotiveerde beslissing uitzonderingen toestaan indien het schrijnwerk niet zichtbaar is vanop de openbare weg.

Het nieuwe schrijnwerk is voorzien in hout. Het wordt niet geschilderd maar gebeitst zodat het natuurlijk uitzicht behouden blijft. Het gaat hier niet om hout in een historische gevel maar om een moderne invulling. Het schrijnwerk dient hier ook niet met profilering te worden uitgevoerd. Het voorziene schrijnwerk wordt uitgevoerd als blokkaders.

Gunstig advies voor het niet schilderen van het schrijnwerk niet dekkende verf.

Voor schoorstenen: schoorstenen, die zichtbaar zijn van op de openbare weg, moeten uitgevoerd worden in volsteens baksteenmetselwerk (handvormsteen). Indien esthetisch verantwoord worden schouwen in niet-blinkend metaal ook toegelaten.

Er zijn geen schouwen voorzien op het nieuwe volume.

Het plaatsen van schouwen is vergunningsplichtig (gelet op artikel 6 van de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening).

Adviezen

Agentschap Ruimte & Erfgoed - onroerend erfgoed

Het advies dient ingewonnen te worden door de vergunningverlenende overheid.

Raadgevende Commissie voor Stedenschoon d.d. 19 oktober 2010

Allereerst vraagt de Commissie zich af of er hier wel dient gebouwd te worden, deze open ruimte is één van de mooiste van de binnenstad. Een uitbreiding op deze open ruimte is ook geen oplossing voor de academie op lange termijn.

Aangezien de zone vastgelegd werd in de wedstrijd zal het advies zich beperken tot voorliggend voorstel.

De keuze voor een zwarte dakbedekking, die ook over een deel van de gevels komt, wordt als te zwaar en te contrasterend ervaren op deze plaats. Het metaal dat om de goot plooit verzwaart bovendien het volume. Door het feit dat de gevel op de gelijkvloerse verdieping helemaal beglaasd is, krijgt het gebouw een transparantere indruk. Dit is positief naar de kapel toe, maar zal altijd een slordige indruk maken gelet op de functie als refter.

De vergaderzaal op de verdieping zorgt ervoor dat het dakvolume vrij groot is, hoger dan de nok van het dak aan [REDACTED]. De noodzakelijkheid van die vergaderzaal wordt in vraag gesteld, de invloed op het volume is te bepalend. De commissie meent ook dat, ondanks de afstand, de kapeigeveld niet vrij genoeg staat. Het nieuwe volume zou als los paviljoen veel beter zijn in deze ruimte.

Het kantmotief is hier ook niet passend. Bovendien wordt de interieurbeleving in vraag gesteld. Het gebouw is inwendig volledig afgewerkt met gladde wanden (polycarbonaat, glas, gladde onderhoudsvriendelijke bevloering). Hoe zal men de akoestiek oplossen? Hoe kan de constructie onderhouden worden (tussen buiten- en binnenschil)?

Unaniem ongunstig.

Raadgevende Commissie voor Stedenschoon d.d. 22 maart 2011

De commissie apprecieert de herwerking van het volume en de architectuur. Het nieuwe ontwerp is veel beter, ook de materiaalkeuze is beter. De mogelijkheid om een raam te maken naar de wand met de kapel dient nog eens bekeken te worden.

Gunstig advies.

Opmerking dienst monumentenzorg en stadsvernieuwing

Er werd in de wand naar de kapel een aantal perforaties voorzien. Deze stellen zich bescheiden op tegen het beschermd monument.

Advies Brandweer

Gunstig advies mits voorwaarden nagevolgd worden (zie bijlage).

Advies Leefmilieu

Geen principieel bezwaar, mits voldaan wordt aan de hiernavolgende wetgeving, reglementering en specifieke voorwaarden (zie bijlage).

Advies Wegendienst

Geen bezwaar mits voorwaarden nagevolgd worden.

Advies Raakvlak - Intergemeentelijke dienst Archeologie Brugge en Ommeland

Voorwaardelijk gunstig advies, er wordt wel gewezen op het decreet van de bescherming van het archeologisch patrimonium van 30 juni 1993 (en latere wijzigingen en uitvoeringsbesluiten), wat oa. aangifte van eventuele vondsten inhoudt en het voor onderzoek toegankelijk stellen van de vindplaats.

...

Afweging van de goede ruimtelijke ordening

...

Toetsing van het project met zijn omgeving

Bestemming

Het project omvat een noodzakelijke uitbreiding van de refter van de stedelijke academie. Door de historische groei van de academie op deze plaats, kampt de school met ernstig plaatsgebrek. Een uitbreiding is dan ook noodzakelijk. De functie van het nieuwe volume sluit naadloos aan bij de bestaande functie van de site.

Inplanting, volumes, terreinbezetting

Gelet op de noodzakelijkheid van de uitbreiding werd de mogelijke locatie uitgebreid ter plaatse geëvalueerd. De site heeft een grote erfgoedwaarde en de aangestipte locatie is de enige waar er nog een (weliswaar beperkte) mogelijkheid was om uit te breiden.

Volgende **randvoorwaarden** werden opgelegd in overleg met Onroerend Erfgoed en met de initiatiefnemende diensten :

- Enkel de zone tussen kapel en in de oksel van het volume met de toiletten en het éénlaagse 19de-eeuwse volume aan de [REDACTED] kan er nog een kleine uitbreiding worden voorzien. Belangrijk is dat alle bestaande functies op de site operationeel blijven en dat alle ruimtes hun daglicht behouden.
- De in 1982 aangelegde binnentuin met hekkens moet absoluut vrijgehouden worden van constructies.
- Aanbouwen tegen de gevels van de beschermde kapel is in ieder geval geen optie. Er dient voldoende afstand vrijgehouden te worden t.a.v. de zijgevel van de kapel.
- Het maximale volume is 1 bouwlaag af te werken met hellende daken. Deze dienen zich in te passen binnen het gabriet van de aanpalende bestaande eenlaagse volumes.
- Om de uitbreiding mogelijk te maken mogen de twee bomen in de koerzone op die plaats gerooid worden i.f.v. de geplande uitbreiding.

Er wordt door de ontwerpers dan gekozen om het volume zo veel mogelijk op te schuiven weg van de kapel maar ook de intrinsieke kwaliteit van de plaats te behouden. Er wordt in het ontwerp rekening gehouden met het behoud van één van de twee bomen. Het nieuwe volume creëert een patio tussen de twee bestaande vleugels en de nieuwbouw. In die zin beantwoordt het voorstel perfect aan het gestelde programma, meer nog, één van beide bomen wordt behouden.

Volumes

Het nieuwe volume is één bouwlaag met niet-benut hellend dak. De voorziene footprint bedraagt ongeveer 140m². Deze ruimte wordt uitermate nuttig ingevuld. Ze is volledig bruikbaar als refter. Er gaat geen ruimte verloren aan circulatie of technieken. In de nieuwe refter kunnen ongeveer 75 extra studenten plaatsnemen, mits inname van de vergaderzaal kunnen het er nog meer zijn. De ruimte is ook bruikbaar als polyvalente ruimte, bijvoorbeeld voor het geven van bepaalde lessen of voorstellingen voor en door de leerlingen. Gelet op het multifunctionele karakter is dit nieuw volume een aanwinst voor het goed functioneren van het schoolgebeuren op de site.

Architecturaal concept

Kunsthistorische beschrijving, evaluatie en randvoorwaarden

De nieuwbouw wordt geïntegreerd op de site van de stedelijke academie. Deze omvat elementen die beschermd zijn als monument. Hier bevindt zich de voormalige "Bogardenschool", de academie is hier gevestigd sinds einde 19de eeuw cf. gevelsteen van 1897-1898 boven de poort. Het gebouwencomplex omvat een kern die teruggaat tot de 16de eeuw, opgetrokken op U-vormige plattegrond rondom een binnentuin, afgesloten door een poortgebouwtje en smeedijzeren hek gebouwd in 1895 naar ontwerp van

stadsarchitect C. De Wulf (Brugge). In de binnentuin, beeld van Jan van Eyck van 1828 door de toenmalige directeur van de Academie J.R. Calloigne.

Reeds vóór 1252 zijn bogarden of begarden - de mannelijke, semi-religieuze tegenhanger van de begijnen - in Brugge aanwezig; op de huidige locatie, mogelijk in bestaande gebouwen, richten ze hun convent op.

De eerste kapel werd gebouwd in de 13de eeuw. In de loop van de 15de eeuw kent de gemeenschap een sterke terugloop. In 1513 wordt het voormalig bogardenklooster door de Stad omgevormd tot onderwijsinstelling voor kansarme kinderen, vanaf 1520 wordt die volledig beheerd door de Stad. In 1550 wordt de - vandaag beschermde - schoolvleugel ten zuidwesten van de kapel gebouwd. De huidige beschermde barokkapel dateert uit 1676 en werd gebouwd na sloop van de middeleeuwse kapel.

Bogardenkapel (beschermde)

Georiënteerde kapel, aan westelijke zijde palend aan de 16de-eeuwse schoolvleugel. Eenvoudige, barokke kapel van drie traveeën, opgetrokken uit verankerde baksteen onder leien zadeldak waarop, aan westelijke zijde, een imposante dakruiter met kruisbeeld staat. Aan straatzijde blinde gevel, bekroond met geleed, gebogen fronton. Fraaie baroknis in omlijsting van witte natuursteen, oorspronkelijk voorzien van beeld van H. Laurentius, patroon van de bogardenschool. Boven de nis, witstenen gevelsteen met wapenschild van de stad.

In de zijgevels, grote segmentboogvensters in geprofileerde, natuurstenen omlijstingen; glas-in-loodramen met ijzeren harnas.

Interieur: eenbeukige ruimte overkluisd met verankerde graatgewelven, geritmeerd door gordelbogen opgevangen door consoles met engelenkopje.

XVI-vleugel (beschermde)

De vleugel palend aan de kapel, mee opgenomen in de bescherming.

Beide gevels zijn geritmeerd door Brugse traveeën, afwisselend doorgetrokken tot in dakvensters en afgesloten door segmentbogen. Centrale ingang. Rechthoekige vensters onder rollaag en/of strek en met vernieuwde dorpels van witte natuursteen.

Kleine XVI-vleugel en schouw (kant ■■■■ - schouw is **beschermde**)

Monumentale schoorsteenschacht aanknopen bij de laatgotische baksteengotiek, heden aanleunend bij een begin 20ste-eeuws vleugeltje. Verankerde baksteenbouw, sinds 1979 gestut door als doorgang uitgebouwde steunbeer. Bijzonder voorbeeld qua opbouw, verzorgde vormgeving en vakmanschap.

begin 19de-eeuwse uitbreiding (nr. 88 - eenlaagsvolume kant ■■■■)

Dubbelhuis van vier traveeën en één bouwlaag onder zadeldak met bepleisterde en beschilderde lijstgevel. Centrale poort geaccentueerd door twee halfverheven pilasters onder kroonlijst. Twee flankerende vensters in geprofileerde, houten omlijsting dateren van na 1845.

Het volume op de hoek van de ■■■■ en de ■■■■ wordt niet beschreven. Hierin bevindt zich het sanitair en het hoogspanningslokaal. Deze rest van de binnentuin wordt door middel van een hekwerk afgesloten van de straat.

Evaluatie architecturaal concept

Inplanting

Het nieuwe volume houdt afstand van de beschermde bogardenkapel en de beschermde 16e-eeuwse klassenvleugel. Er wordt een afstand voorzien van 2,68m tussen beide volumes. Door het behoud van de boom en maken van een patio rond de boom ontstaat

er een interessante buitenruimte bij de refter. Bovendien blijven alle bestaande ruimtes perfect bruikbaar. De inplanting van het nieuwe volume laat de ramen van de beschermde kapel vrij en sluit wat betreft het volume aan op de andere eenlaagse volumes aan de [REDACTED] en op de hoek met de [REDACTED].

In die zin voldoet dit perfect aan de gestelde randvoorwaarden.

Volume

Door onder deze nok te blijven stelt het nieuwe volume zich bescheiden op, op het binnengebied. Het trekt geen aandacht naar zich toe vanuit de [REDACTED].

Het volume is een stilering van het archetype één bouwlaag met hellend dak. Het volume staat op zich en wordt niet verbonden (bijvoorbeeld via het dak) met de bestaande bebouwing. Enkel functioneel wordt er op één plaats tegen de bestaande refter aangebouwd. Bijkomende verbindingen maken het volume onnodig zwaar en verliezen de finesse van het huidige volume. In realiteit is de ingreep perfect omkeerbaar, er dienen geen ruwbouwwerken te gebeuren aan de bestaande gebouwen op de site. De uitbreiding is in feite een paviljoen dat een antwoord geeft op de vraag die vandaag voorligt.

Architectuur

Er werd er bewust voor gekozen om openingen (perforaties) te voorzien in de gevelwand ten aanzien van de kapel. Op deze manier is er vanuit de refter toch een zicht op de kapel zonder het beschermde monument te veel te schaden. De relatie kan interessant zijn, er wordt een gefilterd zicht gemaakt, hierdoor ontstaan er 'ingekaderde zichten' op de kapel. Een volledig gesloten zijwand zou de illusie scheppen dat men zich wenst af te keren van de kapel en dit is een volledig foute veronderstelling. Deze nieuwe ruimte zal wellicht binnenin modern ogen, maar sluit zich niet af van het historische en uitermate kwalitatieve kader van de omgeving. De nieuwe ruimte is zonder meer interessant door deze zichten die gecreëerd worden.

Materialisatie

De gevels en het dak worden afgewerkt met een tegelpan in een donkere kleur (donkergrijs). Er worden zowel matte als glanzende pannen voorzien. Hiermee wordt op de gevels een motief gemaakt. Dit motief verwijst naar het typische Brugse kant. Het wordt, cfr. de architecten, als een vlies over het gebouw getrokken.

Aan de kant van de binnentuin en naar de patio toe worden grote raampartijen voorzien. Hierdoor is de binnen - buitenrelatie één van de grote troeven van de nieuwe invulling. In het patroon van de tegel worden in de zijgevel, ten opzichte van de kapel, worden 7 ruitvormige ramen voorzien. Dit is vast schrijnwerk, met een zijde van 50cm.

Al het schrijnwerk is voorzien in hout, gebeitst en niet geschilderd met een dekkende verf zoals normaal opgelegd wordt. In voorkomend geval kan dit beschouwd worden als een architecturale meerwaarde. De patio wordt aangelegd met waterdoorlatend dolomiet.

Evaluatie openbaar onderzoek

...

Opmerkingen

Op te nemen voorwaarden:

- De plannen genummerd 1/4 tot en met 4/4 zijn stipt na te leven.
- Elke wijziging is voorafgaandelijk te bespreken met dienst monumentenzorg en stadsvernieuwing en de andere bevoegde instanties.
- Het nieuwe schrijnwerk is uit te voeren in hout zonder zichtbare metalen en/of kunststoffen profielen.

- Alle voorzorgen dienen genomen te worden om schade aan de omliggende gebouwen, het openbaar domein en de te behouden bomen te voorkomen.
- Alle voorwaarden gesteld door de diverse adviesinstanties zijn strikt na te leven.
- De stalen van de gebruikte materialen zijn ter goedkeuring voor te leggen aan dienst monumentenzorg en stadsvernieuwing voor aanvang van de werken.
- Het gebruik van kantpannen (cfr. proefopstelling) is niet toegelaten.

Advies

Gunstig advies voor de voorziene uitbreiding van de refter.

Dit dossier werd uitvoerig besproken met de diverse adviesinstanties, zij brachten alle een gunstig advies uit. Het ontwerp werd aangepast aan de opmerkingen van de Raadgevende Commissie voor Stedenschoon en werd ook op het vlak van uitvoering verder verfijnd zodat er garanties zijn op een kwalitatieve uitvoering.

Het project is een moderne toevoeging op de site die reeds sinds een aantal eeuwen een schoolfunctie vervult. Het nieuwe volume staat los van de bestaande gevels, als een paviljoen, en is een functionele noodzaak voor het goed functioneren van de academie. Bovendien is de ruimte, na het verwijderen van het meubilair, multifunctioneel inzetbaar wat een groot pluspunt is van het ontwerp.

De architecturale uitwerking wordt kwalitatief bevonden. Het motief op de gevels dat gemaakt wordt met de twee types pannen is een meerwaarde voor het ontwerp.

Gelet op het voorstel van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar, nl.:

1. Gunstig te beslissen omtrent de voorziene uitbreiding van de refter van de academie. Eén bouwlaag met hellend dak.
2. Gunstig te beslissen omtrent het bekleden van dak en gevels met een antraciete tegelpan in afwijking van artikel 33 van de gemeentelijke verordening.
3. Kennis te nemen van de resultaten van het openbaar onderzoek. Er werden 4 bezwaarschriften ingediend, deze zijn ongegrond te verklaren.
4. Verslag gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar en opgesomde voorwaarden bijtreden, het dossier met gunstig advies overmaken aan Agentschap Ruimte en Erfgoed West-Vlaanderen, Ruimtelijke Ordening.

BESLUIT:

Bovenvermeld voorstel van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar is goedgekeurd door het college van burgemeester en schepenen voor wat betreft:

1. Gunstig beslist omtrent de voorziene uitbreiding van de refter van de academie;
2. Kennis genomen van de resultaten van het openbaar onderzoek; alle bezwaarschriften zijn **ontvankelijk** doch **ongegrond** verklaard;
3. Akkoord met het verslag van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar en alle opgesomde voorwaarden;
4. Er wordt **gunstig advies** geformuleerd aan Agentschap Ruimte & Erfgoed, Ruimtelijke Ordening West-Vlaanderen, met betrekking tot de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning van Stad Brugge, tot het uitbreiden van de refter van de stedelijke academie voor schone kunsten, gelegen [REDACTED], **onder volgende voorwaarden:**

- één bouwlaag met hellend dak

- bekleden van dak en gevels met een antraciete tegelpan in afwijking van artikel 33 van de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening op het bouwen, verkavelen en op de beplantingen
- het ingediende ontwerp, waarvan de plannen genummerd zijn van 1/4 tot en met 4/4, is stipt na te leven
- Elke wijziging is voorafgaandelijk te bespreken met de dienst monumentenzorg en stadsvernieuwing en de andere bevoegde instanties
- het nieuwe schrijnwerk is uit te voeren in hout zonder zichtbare metalen en/of kunststoffen profielen
- alle voorzorgen dienen genomen om schade aan de omliggende gebouwen, het openbaar domein en de te behouden bomen te voorkomen
- alle voorwaarden gesteld door de diverse adviesinstanties zijn stipt na te leven
- de stalen van de gebruikte materialen zijn ter goedkeuring voor te leggen aan de dienst monumentenzorg en stadsvernieuwing vóór aanvang van de werken
- het gebruik van kantpannen (cfr. proefopstelling) is niet toegelaten

“
...

De verwerende partij beslist op 22 mei 2012 een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“
...

HISTORIEK

Het dossier werd vooraf besproken met en gestuurd door de diverse stadsdiensten en het Agentschap Onroerend Erfgoed.

Volgende randvoorwaarden werden opgelegd in overleg met Onroerend Erfgoed en met de initiatiefnemende diensten :

- Enkel de zone tussen kapel en in de oksel van het volume met de toiletten en het éénlaagse 19de-eeuwse volume aan de [REDACTED] kan er nog een kleine uitbreiding worden voorzien. Belangrijk is dat alle bestaande functies op de site operationeel blijven en dat alle ruimtes hun daglicht behouden.
- De in 1982 aangelegde binnentuin met hekkens moet absoluut vrijgehouden worden van constructies.
- Aanbouwen tegen de gevels van de beschermde kapel is in ieder geval geen optie. Er dient voldoende afstand vrijgehouden te worden t.a.v. de zijgevel van de kapel.
- Het maximale volume is 1 bouwlaag af te werken met hellende daken. Deze dienen zich in te passen binnen het gabariet van de aanpalende bestaande eenlaagse volumes.
- Om de uitbreiding mogelijk te maken mogen de twee bomen in de koerzone op die plaats gerooid worden i.f.v. de geplande uitbreiding.

BESCHRIJVING VAN DE OMGEVING EN DE AANVRAAG

Het project is voorzien op de site van de stedelijke academie, gelegen tussen de [REDACTED] en de [REDACTED]. Deze locatie is gesitueerd in het centrum van de Brugse binnenstad.

Er wordt een uitbreiding voorzien voor de refter van de stedelijke academie. Hiervoor wordt een volume optrokken tussen de bestaande bebouwing, zichtbaar vanuit de [REDACTED] en vanuit de [REDACTED]. Het programma omvat een polyvalente ruimte die in de meeste gevallen dienstig zal zijn als refter, en een afsluitbare vergaderzaal voor ongeveer 18 personen. Alle functies bevinden zich op de gelijkvloerse verdieping. De oppervlakte van de uitbreiding van de refter bedraagt 103m² en de vergaderruimte bedraagt 27m². Deze uitbreiding is opgevat als een volume van één bouwlaag met hellend dak. Het uitbreidingsvolume sluit langs één gevel aan op de bestaande bebouwing. Het nieuwe

volume is - toegankelijk vanuit de bestaande binnentuin en is functioneel verbonden met de bestaande refter. Het volume is opgebouwd rond een patio waarbij één van de bestaande bomen wordt behouden, één boom wordt gerooid. De afwerking van dak en gevels is voorzien in een donkergrijze tegelpan. Er wordt gewerkt met twee types pannen (mat en blinkend).

...

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Deze beoordeling - als uitvoering van art. 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen - houdt rekening met de criteria als uitvoering van art. 4.3.1. van de codex.

Gelet dat het nieuwe volume afstand houdt van het aanpalend beschermd monument; gelet dat de gevels van de bestaande gebouwen onaangetast blijven en hun historisch karakter bewaard blijft;

Gelet dat het uitbreidingsvolume uit één bouwlaag met hellend dak bestaat en optisch los staat van de overige gebouwen op de site; Gelet dat het uitbreidingsvolume slechts langs één gevel aansluit op de bestaande bebouwing; Gelet dat het een eenvoudig volume betreft die kan opgevat worden als een stilering van het archetypen van één bouwlaag met hellend dak; Gelet op de beperkte nokhoogte en eenvoudige vormgeving stelt het nieuwe volume zich bescheiden op, op het binnengebied; Gelet dat er slechts een beperkt deel van het totale binnengebied wordt aangesneden; Gelet dat de plaats van deze inbreiding is gekozen op de plaats die niet storend is op deze site en het minst zichtbaar vanaf het openbaar domein.

Gelet dat er één boom gerooid wordt en één boom wordt behouden; Gelet dat door het behoud van de boom en het maken van een patio rond de boom er een interessante buitenruimte bij de refter ontstaat;

Gelet dat het nieuwe volume uitermate nuttig wordt gebruikt en gelet op het multifunctionele karakter voor het schoolgebeuren;

Gelet dat er bewust is gekozen om openingen te voorzien in de gevelwand tegenover de kapel, gelet dat er op deze manier als het ware vanuit het nieuwe volume 'gekaderde zichten' op de kapel worden gecreëerd;

Gelet dat de gevels en dak worden afgewerkt met een tegelpan in een neutrale en sobere donkergrijze kleur; Gelet dat er gewerkt wordt met matte en glanzende pannen waardoor er een motief ontstaat dat verwijst naar het typische Brugse kant;

Gelet dat de aanvraag gestuurd werd door Onroerend Erfgoed en volledig in overeenstemming is met de randvoorwaarden die werden gesteld in overleg met het Agentschap Onroerend Erfgoed en de diensten van de stad;

Gelet dat het ontwerp werd aangepast aan de opmerkingen van de Raadgevende Commissie voor Stedenschoon en dat ook op het vlak van uitvoering het ontwerp verder werd verfijnd zodat er garanties zijn voor een kwalitatieve uitvoering.

Gelet dat de opmerkingen in de bezwaarschriften in hoofdzaak betrekking hebben op de impact van het uitbreidingsvolume tegenover het monument en dat het Agentschap Onroerend Erfgoed hiervoor een gunstig advies heeft verleend.

ALGEMENE CONCLUSIE

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is (of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden) met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

...

2° de volgende voorwaarden na te leven:

- De plannen genummerd 1/4 tot en met 4/4 zijn stipt na te leven.
- Elke wijziging is voorafgaandelijk te bespreken met dienst monumentenzorg en stadsvernieuwing en de andere bevoegde instanties.
- Het nieuwe schrijnwerk is uit te voeren in hout zonder zichtbare metalen en/of kenstoffen profielen.
- Alle voorzorgen dienen genomen te worden om schade aan de omliggende gebouwen, het openbaar domein en de te behouden bomen te voorkomen.
- Alie voorwaarden gesteld door de diverse adviesinstanties zijn stipt na te leven.
- De stalen van de gebruikte materialen zijn ter goedkeuring voor te leggen aan dienst monumentenzorg en stadsvernieuwing voor aanvang van de werken.
- Het gebruik van kantpannen (cfr. proefopstelling) is niet toegelaten.
- Voldoen aan het advies van Onroerend Ergoed (Archeologie):

...”

Dit is de bestreden beslissing.

VI. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De verzoekende partij is een derde-belanghebbende voor wie de beroepstermijn ingaat de dag na deze van de startdatum van de aanplakking.

Uit het attest van aanplakking blijkt dat de aanplakking is gebeurd op 4 juni 2012. Het beroep van de verzoekende partij, ingesteld op 13 juli 2012, is tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft de hoedanigheid van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De tussenkomende partij zet uiteen:

“ ...

De VZW [REDACTED], met maatschappelijke zetel gevestigd te [REDACTED] wijzigde haar statuten dd. 13.07.2012- dezelfde datum waarop zij het beroepschrift indiende.

Uit haar statuten blijkt dat de vereniging in rechte vertegenwoordigd zal worden door haar Raad van Bestuur:

‘ art. 13 De raad van bestuur vertegenwoordigt en verbindt geldig de vereniging, zonder bijkomende machtiging van de algemene vergadering, in alle rechterlijke en buitenrechterlijke handelingen.

De raad van bestuur kan zijn bevoegdheid geheel of gedeeltelijk overdragen aan één of meer bestuurders, in het bijzonder wat betreft het dagelijks bestuur van de vereniging en het gebruik van de maatschappelijke handtekening aan dit bestuur verbonden. Deze delegatie is op ieder ogenblik onherroepbaar.

In geval van hoogdringendheid of in geval van termijnen die moeten gerespecteerd worden kunnen de besluiten van de raad van bestuur genomen worden bij eenparig schriftelijk (met inbegrip van elektronische post) akkoord van de bestuurders.

Om tegenover derden de vereniging te vertegenwoordigen en te verbinden zijn nodig en volstaan de gezamenlijke handtekeningen van twee bestuurders, behoudens wanneer de raad één afgevaardigde-bestuurder wiens bevoegdheid hij vaststelt, daartoe heeft aangesteld.'

Meerhandtekeningsclausules in statuten zijn tegenwerpelijk.

Het verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring werd echter door de Heer [REDACTED] en de Heer [REDACTED] ondertekend in hun hoedanigheid van voorzitter en ondervoorzitter van de vzw, doch zonder enige melding van een hoedanigheid 'bestuurder'.

Het orgaan van dagelijks bestuur in een VZW heeft beslissing- en vertegenwoordigingsbevoegdheid voor aangelegenheden van o.a. dagelijks bestuur, welk begrip in de wet niet gedefinieerd is, maar ongetwijfeld op dezelfde wijze moet opgevat worden als bij vennootschappen.

(Cass. 17 september 1968, Arr. Cass. 1969, 60)

Naar analogie is het dan ook volkomen logisch dat de bestuurder van een VZW overeenkomstig artikel 62 van de Wet op de vennootschappen en de bestuurder van een vennootschap zijn hoedanigheid vermeld alvorens er sprake kan zijn dat de VZW zich verbindt.

Het verzoekschrift werd bijgevolg op een onontvankelijke wijze ondertekend, waardoor het verzoek tot schorsing van de beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed- Afdeling West-Vlaanderen dd. 22.05.2012 dan ook dient te worden afgewezen.

...

De verzoekende partij repliceert in de wederantwoordnota:

“ ...

Verder met betrekking tot de hoedanigheid van de verzoekende partij, zoals geformuleerd door de tussenkomende partij, blijkt duidelijk uit de vergadering van de RvB van 22 juni 2012 (bijlage 2 van onze inventaris) dat [REDACTED] en [REDACTED] wel degelijk bestuurders zijn van de VZW en dusdanig de delegatie krijgen om de vzw te vertegenwoordigen en de nodige handelingen te verrichten die nodig zijn in deze zaak. Bovendien zijn de kopieën van het BS, waaruit de benoemingen van de bestuurders door de AV blijkt, opgestuurd naar de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Daar de voorzitter en ondervoorzitter van de raad van bestuur verkozen worden uit de leden van de raad van bestuur zijn zij ontegensprekelijk bestuurder.

...”

Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij toont aan dat de heren [REDACTED] en [REDACTED] bestuurders zijn van de verzoekende partij.

De tussenkomende partij betwist niet dat twee bestuurders van de verzoekende partij op een rechtsgeldige wijze kunnen beslissen om in rechte te treden voor de verzoekende partij.

Het gegeven dat het verzoekschrift tot vernietiging ondertekend werd door de vermelde bestuurders maar met vermelding “voorzitter” en “ondervoorzitter”, heeft niet de

onontvankelijkheid van de vordering tot gevolg. Deze vermelding belet immers niet dat kan vastgesteld worden dat de voormelden niet enkel “voorzitter” en “ondervoorzitter” zijn, maar tevens bestuurder van de verzoekende partij.

C. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Uit artikel 4.8.16, § 1, eerste lid, 4° VCRO volgt dat een procesbekwame vereniging bij de Raad op ontvankelijke wijze een beroep kan instellen, indien zij optreedt namens een groep wiens collectief belang door de bestreden beslissing is bedreigd of geschaad en voor zover zij beschikt over een duurzame en effectieve werking overeenkomstig de statuten.

Het doel van de verzoekende partij wordt als volgt omschreven in artikel 3 van de statuten die zij voorlegt. Het luidt onder meer als volgt:

“ ...

A.

De vereniging stelt zich tot doel te waken over, het vrijwaren en het opwaarderen van het erfgoed en woonklimaat in de Brugse binnenstad en haar onmiddellijke omgeving.

Onder meer, maar niet uitsluitend naar aanleiding van het beslissingsproces rond een eventuele nieuwe bestemming en uitzicht van de site (gebouwen, gronden en ondergrond) Oud St Jan te Brugge.

Daarbij zal toegezien en aangedrongen worden op een democratisch en kwaliteitsvol beslissingsproces, zal daar actief in tussengekomen worden, onder meer via het voeren van acties, informatie verschaffen en sensibiliseren, waarbij prioritair aandacht zal worden gevraagd voor het respect van traditie, erfgoed, leefbaarheid, verkeersveiligheid en de plaats in de omgeving. Waar dit beslissingsproces niet verloopt zoals gewenst, zal daartegen kunnen opgetreden worden.

(...)

B.

De vereniging mag alle rechtshandelingen stellen die nodig en nuttig zijn voor het verwezenlijken van het maatschappelijk doel, dit met inbegrip en onder meer, het stellen van stakingsvordering, het voeren van kortgedingprocedures en het nemen van alle bewarende maatregelen (inbegrepen het vragen van de stopzetting van werken).

...”

Uit deze bepaling blijkt dat de verzoekende partij zich onder meer tot doel stelt het erfgoed en woonklimaat in de Brugse binnenstad en haar onmiddellijk omgeving te vrijwaren, waarbij ze daartoe alle nuttige en nodige rechtshandelingen kan stellen.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat de aanvraag paalt aan het beschermd monument “Bogardenkapel, 16de-eeuwse klassenvleugel en schoorsteenschacht”, beschermd bij koninklijk besluit van 20 juli 1946.

De verzoekende partij geeft in de uiteenzettingen in het verzoekschrift op een afdoende wijze aan dat ze de vrijwaring beoogt van de erfgoedwaarde van de voormelde goederen en toont daarmee voldoende aan dat zij collectieve belangen nastreeft die zij door de bestreden beslissing bedreigd acht.

Bovendien overtuigt de verzoekende partij in haar uiteenzetting in de wederantwoordnota dat ze beschikt over een duurzame en effectieve werking.

VII. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

In dit middel voert de verzoekende partij de schending aan van de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening van 25 januari 2011 op het bouwen, verkavelen en op beplantingen.

De verzoekende partij zet uiteen:

“ ...

- zie bijlage 9: GSV hoofdstuk 6: Toegang van en naar het openbaar domein en het inrichten van de voortuin. Art. 16 §1. Inrichting van de voortuin:
“De voortuin is de zone, gelegen tussen de bouwlijn en de rooilijn”: De bouwlijn is gevormd door muur van de vleugel van XVI eeuw en de zuidgevel van de Bogardenkapel, de rooilijn met het openbaar domein is gevormd door de [REDACTED]. De voortuin aan de [REDACTED] vormt geen koer wel zijn er enkele zitbanken. De toegangen tot de XVI eeuwse vleugel bevinden zich hoofdzakelijk langs de [REDACTED].
“In die zone is alleen verharding toegestaan voor paden en opritten en voor zover ze 1/3 van de oppervlakte van de voortuin niet overschrijden”: bebouwing is dus niet toegelaten en bovendien overschrijdt de verharding 1/3 van de voortuin. De totale oppervlakte van de voortuin: 1200m² Verharding inclusief de refter, vergaderzaal, patio uitgevoerd in dolomietgruis en zijstroken is meer dan 600 m². De verharding overschrijdt dus het opgelegde maximum.
- Men kan ook de Voortuin zien als bestaande uit 2 gedeelten: een eerste gedeelte bestaande uit de ruimte achter het hekken kant [REDACTED] en ten zuiden van de XVI eeuwse vleugel en een tweede gedeelte achter XIX eeuwse uitbreiding kant [REDACTED] en ten zuiden van de Bogardenkapel. De geplande uitbreiding, geprangd tussen de kapel en de eenlaagsgebouwen, neemt bijna volledig dat tweede gedeelte in beslag (zie bijlage 5, 6a, b, c en 6d). Dit gedeelte (230m²) is bijna volledig verhard en de projectie van het gebouw (130m²) neemt meer dan 56% in beslag. Bovendien is de afstand met de geklasseerde Bogardenkapel (2,68m) te klein om het corridor effect met de nieuwbouw te vermijden. Uit niets blijkt dat die ruimte aan die zijde van het nieuwbouwwolume “kwalitatief zou zijn of zou zorgen voor een “zeer boeiende interactie tussen de bestaande gebouwen en het nieuwe volume”, integendeel men kijkt op een verharde strook en de muur van de kapel.
- Zie bijlage 10: GSV hoofdstuk 11: materialen art 34:
“De bijgebouwen die opgericht worden in tuinen, in zones voor koeren en hovingen die gelegen zijn in woongebieden, dienen opgericht te worden in traditioneel metselwerk of in hout.”
De gevels van de geplande uitbreiding worden voorzien in zwarte keramische tegels en dat is duidelijk in strijd met de verordening.

De architectuur kan inderdaad sober worden genoemd maar de gebruikte materialen zijn dat niet en trekken juist de aandacht: De aandacht gaat eerder naar de uitbreiding dan naar de omliggende gebouwen.

- *Zie bijlage 11: GSV hoofdstuk 7: Gabarietbepaling in de Brugse binnenstad.: “In de Brugse binnenstad is eveneens een gabarietbeperking van kracht. De gabarietbeperking wordt niet nominaal vastgelegd, maar is afhankelijk van de lokale omstandigheden: De typologie en de homogeniteit van de bestaande bebouwing in de omgeving, de interne en externe landschapskwaliteit. Nieuwbouwen/of verbouwing moeten zich aanpassen en richten naar deze lokale omstandigheden.”*
- *Door de keuze van de stijl en materialen is hier de typologie en de homogeniteit totaal verloren en door de inplanting van de uitbreiding is de groene landschapskwaliteit duidelijk geschaad, zelfs met behoud van die ene boom. (zie de bijlagen 6). De motivatie om af te wijken is onvoldoende omdat juist door de keuze van de materialen (donkergrijs) en door de verhouding van de volumes zeker ten opzichte van de eenlaagsgebouwen en door de relatieve grote glaspertij en door de ingenomen oppervlakte in dat gedeelte van de tuin is de homogeniteit van de omgeving en de landschapskwaliteit gestoord.*
- *In het antwoord op bezwaarschrift 3 (zie bijlage 8 p5) motiveert de GSA dat het volume is opgevat als een paviljoen en dat het los wordt geplaatst van de gevels. Dit is manifest onjuist voor de oostkant waar het aangebouwd is aan het bestaand gebouw. Door de smalle zijstroken is die oostkant wel minder zichtbaar vanaf de openbare weg. Het paviljoen zelf is zeer goed zichtbaar vanaf de openbare weg. Er zijn trouwens ook geen andere plaatsen in de voortuin waar een dergelijk paviljoen minder zichtbaar zouden zijn.
...*

De verwerende partij repliceert:

“..."

Krachtens art. 4.4.1 VCRO kan er afgeweken worden van de stedenbouwkundige voorschriften mits het organiseren van een voorafgaand openbaar onderzoek en dat de afwijkingen op niets anders slaan dan de perceelsafmetingen, de afmetingen en inplanting van de constructies, de dakvorm en de gebruikte materialen.

Er is een openbaar onderzoek georganiseerd en het CBS heeft op gemotiveerde wijze de afwijkingen positief geadviseerd, stelling die de GSA is bijgetreden. Verzoekende partij is het niet eens met die motivering, maar toont geenszins aan dat de stelling van de vergunningverlenende overheid kennelijk onredelijk is. Zij beperkt zich hoofdzakelijk tot het aanwijzen van de vermeende afwijkingen zonder aan te tonen dat de beoordeling buiten de grenzen van de normale appreciatiebevoegdheid van de vergunningverlenende overheid zou vallen.

Niet alleen art. 4.4.1 VCRO laat afwijkingen toe, ook de verordening zelf. In elk artikel is opgenomen dat de overheid mits aanduiding van een pertinente reden mag afwijken van de voorschriften.

Hierna wordt aangetoond dat er trouwens van (ongeoorloofde) afwijkingen geen sprake kan zijn.

voortuin

...

Verzoekende partij neemt ten onrechte aan dat de aanvraag gelegen is in een voortuin. Volgens de verordening is een voortuin gelegen tussen de bouwlijn en de rooilijn.

Uit het eerste plan blijkt echter dat de aanvraag niet gelegen is tussen de bouwlijn en de rooilijn maar tussen twee gebouwen in (stuk 1 administratief dossier). Vandaar dat er geen sprake is in de aanvraag van een voortuin, maar van een binnentuin waarover de verordening niets zegt.

Waar het geen aanvraag voor in een voortuin betreft, kan art. 16 uiteraard niet toegepast worden.

Het aangevraagde bouwwerk kan al evenmin als een verharding beschouwd worden. In art. 16 wordt met verhardingen voornamelijk gangpaden, opritten en parking bedoeld. Een refter en vergaderzaal is geen verharding maar een bouwwerk, wat niet door art. 16 geregeld wordt.

Daarenboven schrijft art. 16 voor dat zoveel mogelijk naar een groene inkleding van de voortuinen wordt gestreefd, waarbij een verharding van 1/3 nagestreefd wordt, waar mogelijk – de overheid heeft dus een appreciatiebevoegdheid – maar er kan sowieso op gemotiveerde wijze van afgeweken worden (art. 16 §2 laatste lid).

Uit het bestreden besluit blijkt duidelijk dat de vergunningverlenende overheid, daarin gesteund door zowel het CBS als de afdeling Onroerend Erfgoed en de dienst Stedenschoon, van mening is dat de aanvraag past in de omgeving. Het feit dat het bestreden besluit afdoende onderbouwd en formeel gemotiveerd is, wijst er op dat ondergeschikt op gemotiveerde wijze afgeweken is van de gemeentelijke verordening, voor zover ze van toepassing zou zijn op dit punt, quod non.

Bijgebouwen

Verzoekende partij verwijst naar art. 34 waarin voorgeschreven staat welke materialen voor bijgebouwen in tuinen mogen gebruikt worden. Dit artikel is echter niet van toepassing.

Een bijgebouw in een tuin heeft bijvoorbeeld als functie: tuinhuis of garage. In casu betreft de aanvraag geen bijgebouw maar een uitbreiding van het bestaande hoofdgebouw.

Daarenboven bestemt het gewestplan het ganse perceel als woongebied en wordt voor de zone in kwestie geen specifieke bestemming voorzien.

Hoe dan ook bevat het bestreden besluit een pertinente motivering aangaande de gebruikte materialen, motivering die niet kennelijk onredelijk is, te meer de instanties die moeten waken over het bewaren van het karakter van de stad, gunstig advies hebben uitgebracht.

Gabariet

Verzoekende partij stelt dat de aanvraag strijdt met de omgeving door de gebruikte materialen en vormgeving.

De vergunningverlenende overheid is niet de tegenovergestelde mening toegedaan. Precies door de ramen en de vormgeving wordt het authentiek karakter van de omgeving bewaard. De gebruikte materialen refereren naar een typisch Brugse product: kant. Verzoekende partij is het gewoon niet eens met die beoordeling maar op zich is ze niet kennelijk onredelijk en kan de Raad zich niet in de plaats van de GSA stellen.

Volgens verzoekende partij gaat de GSA in de fout waar hij aangeeft dat het paviljoen los van de gevels geplaatst wordt. Die feitelijke vaststelling van de GSA is nochtans correct in die zin dat de gevels vanuit frontaal zicht inderdaad los staan van de andere gevels van de bestaande gebouwen. De achterkant wordt inderdaad aangebouwd aan het bestaande gebouw, maar op zich is dat van geen invloed voor het uitzicht.

Hoe dan ook, abstractie gemaakt van het beweerde feitelijke onjuiste element, geeft de GSA een duidelijke visie omtrent de invulling van de goede plaatselijke ruimtelijke ordening. Op zich is dat voldoende. Een bezwaarindiener moet weten waarom zijn bezwaar niet gevolgd wordt, wat in casu ontegensprekelijk het geval is. Verzoekende partij vindt samengevat de constructie niet passend, de GSA wel en geeft daarvoor afdoende pertinente motieven.

...

De tussenkomende partij voegt hier nog aan toe:

“ ...

- Volkomen ten onrechte wordt gerefereerd naar hoofdstuk 6, artikel 16 §1 GSV.*

De betrokken inplanting situeert zich geenszins in een “voortuin”.

Het begrip “voortuin” wordt inderdaad gedefinieerd in het Besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 als zijnde: “gedeelte van het goed dat voor de voorgevellijn van het hoofdgebouw ligt”.

Het is duidelijk dat de uitbreiding zich niet gesitueerd in de “voortuin”, zijnde de zone van de voorgevellijn van het hoofdgebouw.

Het hoofdgebouw in casu is inderdaad gelegen in de [REDACTED] 86/88 te Brugge, met name de enige hoofdingang van het hoofdgebouw van de academie.

De bepaling van artikel 16 §1 GSV heeft overigens uitsluitend tot doel te vermijden dat in een voortuin die paalt aan de voorzijde van de straatzijde van het hoofdgebouw verharding wordt aangebracht die als parkeerplaats voor voertuigen zou worden ingericht.

De site wordt dan ook volkomen verkeerdelijk, mits een verkeerde interpretatie die niet in de wet terug te vinden is, geduid als “voortuin”.

Tussenkomende partij heeft enkel betracht om terzake mits bouw van een paviljoen, een meerwaarde te creëren, geenszins het inrichten van een parking.

Ten overvloede dient benadrukt dat, voorafgaandelijk aan de indiening van het bouwdoossier, alle mogelijke opties voor inplanting werden overwogen.

Pas na evaluatie van de diverse mogelijkheden werd de site waar de uitbreiding thans werd ingepland beschouwd als zijnde degene die het meest/best aansluit voor het

specifieke gebruik, met name aansluiting op de bestaande refter. Dit is inderdaad functioneel de beste locatie.

Uiteraard kan geen rekening worden gehouden met puur subjectieve overwegingen zoals in dit verband opgenomen in het beroepsschrift van de vzw Erfgoedforum Brugge.

- *Evenzo wordt volkomen ten onrechte gewezen op de toepassing van artikel 34 GSV.*

Artikel 34 GSV is inderdaad een bepaling die van toepassing is op tuinhuisen die in tuinen en zones voor koeren en hovingen die gelegen zijn in woongebieden worden opgericht in traditioneel metselwerk of in hout.

In casu werd evenwel toepassing gemaakt van de (strengere) bepalingen van artikel 23 en artikel 33 GSV.

De aanvraag werd inderdaad getoetst aan de gemeentelijke verordening op het bouwen, verkavelen en op de beplantingen waarbij vastgesteld wordt dat het ingediende ontwerp conform is met de voorschriften, op uitzondering van volgende artikelen:

Hoofdstuk 9: Daken

Artikel 23

...

Hoofdstuk 11: Materialen

Artikel 33

...

De daken (en de gevels) worden afgewerkt met antraciet tegelpannen in twee varianten, nl. matte en glanzende tegelpannen. Dit materiaal voldoet aan de geest van de verordening. Het is ook passend op de site.

...

De gevels worden ook bekleed met dezelfde tegelpan als het dak.

Dit is een afwijking van de voorziene materialen in dit artikel.

Gelet op het gunstige advies van de Raadgevende Commissie voor Stedenschoon en gelet op het gunstige advies van het Agentschap Onroerend Erfgoed ter zake kan er geoordeeld worden dat dit materiaal passend is op deze plaats.

Het maakt onlosmakelijk deel uit van de architectuur.

Hetzelfde volume maar uitgevoerd met een ander materiaal zou nooit dezelfde kracht uitstralen.

Ook DMS geeft gunstig advies voor het gebruik van tegelpannen als gevelbekleding gelet op de architecturale meerwaarde.

...

Het nieuwe schrijnwerk is voorzien in hout. Het wordt niet geschilderd maar gebeitst zodat het natuurlijk uitzicht behouden blijft. Het gaat hier niet om hout in een historische gevel maar om een moderne invulling. Het schrijnwerk dient hier ook niet met profilering te worden uitgevoerd. Het voorziene schrijnwerk wordt uitgevoerd als blokkaders.

- *Evenmin is er enige strijdigheid met de gabarietbepaling in de Brugse Binnenstad zoals opgenomen in hoofdstuk 7 GSV.*

Door onder deze nok te blijven stelt het nieuwe volume zich bescheiden op, op het binnengebied.

Het trekt geen aandacht naar zich toe vanuit de [REDACTED].

Het volume is een stilering van het archetype één bouwlaag met hellend dak. Het dak heeft een dakhelling van 45°, wat perfect ligt tussen de toegelaten hellingsgraden cfr. de gemeentelijke verordening, nl. tussen de 30° en 60°.

De nokhoogte is dezelfde als deze van het eenlaagse volume aan de kant van de [REDACTED]. Hierdoor stelt het volume zich, zeker in vergelijking met de andere volumes op de site, bescheiden op

Het volume staat op zich en wordt niet verbonden (bijvoorbeeld via het dak) met de bestaande bebouwing.

Enkel functioneel wordt er op één plaats tegen de bestaande refter aangebouwd.

Bijkomende verbindingen maken het volume onnodig zwaar en verliezen de finesse van het huidige volume.

In realiteit is de ingreep perfect omkeerbaar, er dienen geen ruwbouwwerken te gebeuren aan de bestaande gebouwen op de site.

Waar het paviljoen beschouwd wordt als een losstaand, is de nokhoogte LAGER dan de andere gebouwen.

Er is op geen enkel ogenblik een breuk met het stadslandschap.

- *Het nieuwe volume houdt afstand van de beschermde Bogardenkapel en de beschermde 16^e-eeuwse klassenvleugel. Er wordt een afstand voorzien van 2,68m tussen beide volumes.*

Door het behoud van de boom en maken van een patio rond de boom ontstaat er een interessante buitenruimte bij de refter.

Bovendien blijven alle bestaande ruimtes perfect bruikbaar.

De inplanting van het nieuwe volume laat de ramen van de beschermde kapel vrij en sluit wat betreft het volume aan op de andere éénlaagse volumes aan de [REDACTED] en op de hoek met de [REDACTED].

In die zin voldoet dit perfect aan de gestelde randvoorwaarden.

- *Eén van de randvoorwaarden die gesteld werden door de Stad en Onroerend Erfgoed, was dat er een afstand diende gehouden te worden van de beschermde kapel. Het ontwerp houdt dan ook een afstand van ongeveer 2,7m van de kapel. De kroonlijsthoogte is hier ook bewust zo laag mogelijk (2,98m) gehouden. Het dakvlak valt ook weg van de kapel. De ramen in de kapel zitten hoog ten opzichte van het vloerpas buiten, op deze manier wordt ook de natuurlijke lichtinval niet of nauwelijks gehinderd. Uiteraard zal het volume zichtbaar zijn maar dit vormt geen bezwaar. Het is een architecturaal accent van vandaag, de site herbergt nu reeds gebouwen uit de diverse eeuwen waarin het complex reeds in gebruik is. Het volume heeft de uitstraling van een paviljoen en dat is het ook, het wordt los van de gevels geplaatst. De ingreep zou dan ook, indien gewenst, perfect omkeerbaar zijn zonder schade aan de site.*

...

In haar wederantwoordnota voegt de verzoekende partij niets toe.

Beoordeling door de Raad

1.

Het aangevraagde betreft een uitbreiding van een bestaand gebouwencomplex, dat in de bestreden beslissing wordt omschreven als “de site van de stedelijke academie”. Het gebouwencomplex situeert zich in de Brugse binnenstad. De uitbreiding wordt voorzien tussen de bestaande bebouwing en sluit aan aan de achterzijde van de bebouwing die gelegen is aan de [REDACTED]. De uitbreiding is bedoeld als refter en vergaderruimte.

2.

Uit het inplantingsplan blijkt dat de gevraagde uitbreiding zich niet situeert in een zone die kan beschouwd worden als een “voortuin”, zoals bedoeld in artikel 16 van de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening van de stad Brugge op het bouwen, verkavelen en op de beplantingen.

Artikel 16, §1, eerste lid van deze verordening bepaalt dat de voortuin de zone gelegen is tussen de bouwlijn en de rooilijn.

Zoals vastgesteld onder het vorig randnummer en zoals blijkt uit het inplantingsplan sluit de gevraagde uitbreiding aan aan de achterzijde van de gebouwen die gelegen zijn aan de [REDACTED]. Aan de zijde van de [REDACTED] situeert de uitbreiding zich achter de bestaande bebouwing op de hoek met de [REDACTED].

Anders dan de verzoekende partij voorhoudt kan de zuidelijke gevel van de Bogardenkapel en de 16de-eeuwse vleugel niet worden beschouwd worden als de “bouwlijn”, zoals gedefinieerd in artikel 2 van de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening van de stad Brugge. Deze gebouwen situeren zich immers in de tweede bouwlijn ten aanzien van de bestaande bebouwing gelegen aan de [REDACTED] en vormen derhalve niet “de grenslijn vanaf waar op het perceel mag gebouwd worden”.

De verwerende partij omschrijft de inplantingsplaats van de gevraagde uitbreiding derhalve niet ten onrechte als een bestaande binnentuin.

De aangevoerde schending van artikel 16 van de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening van de stad Brugge, is ongegrond.

3.

Uit de beschrijving van het aangevraagde in de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij het project beschouwt als een “uitbreiding” van de bestaande bebouwing en derhalve niet als een “bijgebouw”.

De verzoekende partij, die aanvoert dat het aangevraagde in strijd zou zijn met artikel 34 van gemeentelijke stedenbouwkundige verordening van de stad Brugge, dat betrekking heeft op “bijgebouwen”, moet aantonen dat, of minstens aangeven waarom zij van oordeel is dat het gevraagde project dient beschouwd te worden als “bijgebouw” en derhalve niet te beschouwen is als een “uitbreiding” zoals omschreven in de bestreden beslissing.

De verzoekende partij laat dit na en er zijn evenmin evidente redenen om het gevraagde te beschouwen als een “bijgebouw”. De verzoekende partij beschouwt het aangevraagd project in haar vierde middel overigens eveneens als een “uitbreiding”.

De conclusie is dat de premisse waarop de aangevoerde schending van artikel 34 van de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening van de stad Brugge steunt, door de verzoekende partij niet wordt aangetoond.

4.

De verzoekende partij voert tenslotte onder het eerste middel aan dat het aangevraagde in strijd zou zijn met hoofdstuk 7 van de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening van de stad Brugge.

Hoofdstuk 7 “gabarietbepaling langs bepaalde wegen en in de Brugse binnenstad” betreft artikel 20 van de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening van de stad Brugge, dat luidt als volgt:

“Langs [REDACTED] wordt het maximum gabariet als volgt bepaald:

- De bouwhoogte langs deze wegen kan maximaal 13,00m bedragen, waar dit stedenbouwkundig toelaatbaar is.*
- De bouwhoogte van de bebouwing dient aan te sluiten op de bouwhoogte van de bebouwing langs de straten die uitkomen op de ringlanen. Deze aansluiting dient gerealiseerd te worden op de ringlanen zelf en niet in de zijstraten, teneinde het karakter van de binnenstad niet aan te tasten.*
- De bebouwing zal over de volledige overspanning met hellende daken worden afgedekt.*

Langs [REDACTED] wordt het maximum gabariet als volgt bepaald:

- De bouwhoogte langs deze wegen wordt beperkt tot maximaal 3 bouwlagen (10,00m) waar het stedenbouwkundig toelaatbaar is en met respect voor de buurpanden. Ofwel wordt het gabariet van het buurpand gevolgd ofwel is er een verantwoorde overgang.*

In de Brugse binnenstad is eveneens een gabarietbeperking van kracht ter bescherming van het waardevol binnenstedelijk stadslandschap. Deze gabarietbeperking wordt niet nominaal vastgelegd, maar is afhankelijk van lokale omstandigheden : het gabariet, de typologie en de homogeniteit van de bestaande bebouwing in de straat of in de omgeving, het karakter van de publieke ruimte, de interne en externe landschapskwaliteit. Nieuwbouw en/of verbouwing moeten zich aanpassen en richten naar deze lokale omstandigheden.

Iedere nieuwbouw moet op elk ogenblik een afgewerkte stedenbouwkundige en architectonische oplossing geven aan de straatwand.

De bevoegde overheid kan met een gemotiveerde beslissing een uitzondering toestaan.”

De gemeentelijke verordening bevat geen definitie van het begrip “gabariet”, noch is de term opgenomen in Van Dale, Groot woordenboek der Nederlandse taal. Als bouwterm wordt “gabariet” gewoonlijk gebruikt om te verwijzen naar het profiel van de (aanpalende) gebouwen.

Artikel 20, zoals hierboven aangehaald, lijkt in essentie een regeling te zijn voor het profiel/de bouwhoogte van de gebouwen, waarbij hetzij een maximale hoogte wordt bepaald, hetzij wordt verwezen naar het profiel van de bestaande bebouwing. De “gabarietbepaling” lijkt voornamelijk te zijn bedoeld ter vrijwaring van een “stedenbouwkundig toelaatbare” straatwand.

Gegeven het voorgaande lijkt het niet evident dat deze gabarietbepaling van toepassing is op een uitbreiding van de bestaande bebouwing aan de achterzijde van een gebouw dat gelegen is aan de [REDACTED] – en dus geen volume uitmaakt aan de straatwand – en gelegen is, zoals hierboven reeds vastgesteld, in een bestaande binnentuin.

Geen van de partijen toont aan dat de bedoelde bepaling van toepassing, hetzij niet van toepassing zou zijn.

Aangenomen dat de “gabarietbeperking” zoals geciteerd door de verzoekende partij van toepassing zou zijn op het aangevraagde project, moet vastgesteld worden dat in de bestreden beslissing onder meer wordt vermeld (1) dat – in overleg met “Onroerend Erfgoed” – onder meer als randvoorwaarde werd opgelegd dat het maximale volume één bouwlaag bedraagt, af te werken met hellende daken en dat deze zich dienen in te passen binnen het gabariet van de aanpalende “bestaande eenlaagse volumes”, (2) dat het aangevraagde een eenvoudig volume betreft die kan opgevat worden als een stilerende van het archetype van één bouwlaag met hellend dak, (3) dat gelet op de beperkte nokhoogte en eenvormige vormgeving, het nieuwe volume zich bescheiden opstelt “op het binnengebied”, (4) dat de aanvraag gestuurd werd door “Onroerend Erfgoed” en volledig in overeenstemming is met de randvoorwaarden die werden gesteld in overleg met het Agentschap Onroerend Erfgoed en de diensten van de stad, (5) dat het ontwerp werd aangepast aan de opmerkingen van de Raadgevende Commissie voor Stedenschoon en dat ook op het vlak van uitvoering het ontwerp verder werd verfijnd zodat er garanties zijn voor een kwalitatieve uitvoering en (6) dat de opmerkingen in de bezwaarschriften in hoofdzaak betrekking hebben op de impact van het uitbreidingsvolume tegenover het monument, maar dat het Agentschap Onroerend Erfgoed hiervoor een gunstig advies heeft verleend.

Uit deze overwegingen blijkt dat er aandacht is besteed aan het “gabariet” van de voorliggende aanpalende bebouwing en van de gevraagde uitbreiding en dat er bovendien aandacht werd besteed aan de kwaliteit van de bestaande bebouwing en de gevraagde uitbreiding.

Voor zover de “gabarietbepaling” van toepassing zou zijn en niet alleen betrekking zou hebben op het profiel van de gebouwen maar eveneens op de kwaliteit van de gebouwen, hetgeen de verzoekende partij lijkt uiteen te zetten in het verzoekschrift, dan moet vastgesteld worden dat zowel aan het profiel als aan de kwaliteit van de bestaande gebouwen en het aangevraagde gebouw, aandacht is besteed in de bestreden beslissing. De verzoekende partij maakt heel erg duidelijk dat zij het niet eens is met de bestreden beslissing, maar slaagt er niet in te overtuigen dat de verwerende partij in de aangehaalde overwegingen foutief heeft geoordeeld of de grenzen van de redelijkheid heeft overschreden.

5.

De conclusie van het voorgaande is dat het eerste middel in al zijn onderdelen ongegrond is.

B. Tweede middel en derde middel

Standpunt van de partijen

1.

In het tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van ‘het beleidsplan van de open ruimte in de historische binnenstad goedgekeurd in de gemeenteraad van 27 maart 2012’.

De verzoekende partij zet uiteen:

“ ...

- Zie bijlagen 12 a, b, c, d, e, f: Beleidsplan van de open ruimte:

Het beleidsplan stelt duidelijk (zie p31): “In de binnenstad zijn er talrijke waardevolle kloostertuinen, belangrijke stadstuinen en publieke parken. Het vrijwaren van deze tuinen en parken van elk storend gebruik en bebouwing is een prioritair na te streven doelstelling. Naast de bestaande parken in de binnenstad kunnen waardevolle binnentuinen omgevormd worden tot openbare groen- en speelzones, en er dient bij alle inbreidingsprojecten voldoende groene ruimte en speelruimte voorzien worden. Deze groen ruimte mag geen restruimte zijn maar moet structureel deel uitmaken van het project.”

Een dergelijk project is uitgewerkt in fiche nr 802 voor het bouwblok [REDACTED]-[REDACTED]-[REDACTED]: het voorziet geen inbreiding in de voortuin kant [REDACTED] voor de Academie. Er wordt wel een inbreiding voorzien voor de Academie in de hoek [REDACTED]/[REDACTED]. Op geen enkele wijze wordt er door de GSA verwezen naar dit Beleidsplan, laat staan dat er een motivatie zou zijn waarom er van afgeweken wordt met de inplantin van refter in een zone die niet voorzien is voor inbreiding in het Beleidsplan. Dit beleidsplan en de bijbehorende fiches werden in de gemeenteraad goedgekeurd.

Zie ook art. 3.4.3.2 Patio's p74 en art 4.1.5 p87.

Het nu al aanvatten van een inbreiding op een site waarvoor nog een masterplan moet uitgewerkt worden en die bovendien niet in de aanbeveling is opgenomen en tegen het algemeen beleid indruist is niet aanvaardbaar en is geen behoorlijk bestuur.

...”

De verwerende partij repliceert:

“ ...

De binnentuin van de stedelijke academie zou in dat beleidsplan niet opgenomen zijn als inbreidingsgebied en daarom dus niet voor bebouwing in aanmerking kunnen komen, quod non.

Een beleidsplan heeft geen verordenende kracht en bindt dus de GSA niet, te meer het door een lagere overheid is opgemaakt, overheid die ten andere zelf het beoogde project aanvraagt en uiteraard gunstig gezind is.

Hoe dan ook geeft de GSA in het bestreden besluit duidelijk aan waarom de aanvraag voor vergunning in aanmerking komt.”

De tussenkomende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

“ ...

Het beleidsplan dateert van 27.03.2012 en werd goedgekeurd door het College van Burgemeester en Schepenen alsook ter kennisgeving voorgelegd aan de Gemeenteraad.

Dit beleidsplan is een richtingaangevend document, dat geen verordenende of bindende kracht heeft, c.q. derhalve ook niet “afdwingbaar” is. Het document doet een beleidsuitspraak inzake een aantal open ruimtes in de Brugse binnenstad en stelt per site een aantal te volgen intenties voorop.

De betrokken bouwsite is weliswaar opgenomen in de fiche nr. 802 van het Beleidsplan, doch er is geen enkele aanduiding inzake de typologie van deze specifieke open ruimte waarop de aanvraag betrekking heeft. Een aantal van de overige open ruimtes worden aangeduid met een symbool (o.a. patio of enclave). Voor voorliggende ruimte is er enkel

sprake van een “semi-publieke ruimte”. Er worden derhalve geen specifieke voorwaarden of eigenschappen verbonden aan deze open ruimte.

Op de fiche 802 is er voor de betrokken site waar het paviljoen wordt opgetrokken inderdaad geen enkel symbool voorzien.

Bovendien dient steeds uitgegaan van een globale visie, waarbij een ruimte wordt beschouwd vanuit zijn specifieke karakteristieken. Het plan legt geen totaal bouwverbod op: dit wordt ook vermeld op de fiche: “mogelijke uitbreidingen dienen steeds te kaderen in een masterplan van de site”. Dit is voor betreffende dossier duidelijk het geval.

In casu kan slechts worden aangenomen dat de bestemming, inplanting, volumes en terreinbezetting e.d.m. aan zeer grondige studie en evaluaties werden onderworpen.

Overigens werden alle vereiste externe én interne adviezen ingewonnen.

Alle adviezen (Onroerend Erfgoed, Raadgevende Commissie voor Stedenschoon, Brandweer, Leefmilieu, Wegendienst, Raakvlak-Intergemeentelijke dienst Archeologie Brugge en Ommeland) waren gunstig.

...

De verzoekende partij voegt in haar wederantwoordnota niets toe.

2.

In het derde middel voert de verzoekende partij de schending aan van de aanbevelingen van het World Heritage Committee en van de Unesco Visitatie Commissie.

De verzoekende partij zet uiteen:

“ ...

In functie van een effectieve bescherming van het werelderfgoed beveelt het World Heritage Committee onder punt 104 van zijn “Operational Guidelines for the Implementation of the World Heritage Convention” de creatie van een bufferzone of overgangszone aan rond een beschermd monument of stadsgezicht. Ook op Vlaams niveau wordt aanbevolen o.a. bij het ontwerpdecreet voor het erfgoed. “Een overgangszone geeft binnen het kader van de bescherming van een onroerend goed aan een aangrenzend gebied bijzondere of aanvullende voorschriften waardoor de bescherming beter kan worden gewaarborgd. De overgangszones sluiten onmiddellijk aan bij het beschermd onroerend erfgoed. De overgangszone heeft een belangrijke visueel-ruimtelijk component”. Het is daarom aan te bevelen ook in dit dossier daar rekening mee te houden. Als Unesco Werelderfgoedstad moet Brugge best rekening houden met de aanbevelingen en kan in de tussentijd beter al te drastische constructies vermijden. Het betrokken project ligt tussen verscheiden beschermde gebouwen (verschillende gebouwen in de Academie zelf, de Godshuizen “De Generaliteit” en “Hertsberge”, de kerk en het klooster van de “Redemptoristinnen” en ligt aan de rand van het beschermde stadslandschap van het Begijnhof en Minnewater. Het betrokken project ligt ook in de “Gouden Driehoek”, waarin het toeristisch verkeer geconcentreerd is: een reden te meer om voorzichtig te zijn.

...”

De verwerende partij repliceert:

“ ...

Noch de aanbevelingen van de Unesco, noch een niet nader gepreciseerd ontwerpdecreet hebben verordenende kracht. De GSA kan een aanvraag niet toetsen aan niet normatieve bepalingen.

Daarenboven heeft de afdeling Monumenten en Landschappen alsook de dienst Stedenschoon van de stad Brugge positief advies uitgebracht, instanties die toch het best geplaatst zijn om dit aspect van de aanvraag te beoordelen.

De impact op de omgeving en de beschermde monumenten werd nagegaan en aanvaardbaar geacht.

...”

De tussenkomende partij voegt hieraan toe:

“ ...

Er bestaat geen enkele verplichting om adviezen in te winnen bij WHC of Unesco.

De aanbeveling van het World Heritage Committee is overigens geenszins bindend.

Overigens hebben de aanbevelingen van WHC en Unesco uitsluitend betrekking op de bufferzone rond een werelderfgoedsite en niet op één specifieke beschermd monument en/of stedelijk waardevol landschap. Betreffende bouwplaats is dan ook gelegen binnen de werelderfgoedzone en niet in de zogenaamde bufferzone waarnaar er wordt verwezen.

De adviesraad in het kader van UNESCO-werelderfgoed is nog niet operationeel.

Artikel 5 van het decreet van 30 juni 1993 inzake de bescherming van het archeologisch patrimonium bepaalt enkel dat voor alle bouwaanvragen van publiekrechtelijke rechtspersonen overeenkomstig artikel 46 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 er een verplicht advies dient te worden ingewonnen bij Onroerend Erfgoed.

Dit advies werd inderdaad ingewonnen bij Onroerend Erfgoed, hetgeen overigens ook niet wordt betwist.

Dit advies werd uitgebracht op 04/11/2011 en was voorwaardelijk gunstig.

Bovendien werd tevens advies gevraagd aan Onroerend Erfgoed West-Vlaanderen.

Dit advies werd uitgebracht op 26/10/2011 en was gunstig.”

De verzoekende partij voegt in haar wederantwoordnota niets toe.

Beoordeling door de Raad

Noch het “beleidsplan van de open ruimte in de historische binnenstad”, noch de aanbevelingen van het World Heritage Committee en van de Unesco waarop de verzoekende zich beroept, hebben een verordenend karakter. Het vermelde beleidsplan is een louter beleidsdocument waarin de stad Brugge haar beleidsvisie over het betrokken voorwerp uiteenzet. Het aanvoeren van een schending van deze beleidsvisie kan niet tot de vernietiging leiden van de bestreden beslissing. Evenmin kan de argumentatie dat de stad Brugge “best rekening houdt met de aanbevelingen van de Unesco” leiden tot het onwettig bevinden van de bestreden beslissing.

De middelen zijn ongegrond.

C. Vierde middel

Standpunt van de partijen

In het vierde middel voert de verzoekende partij de schending aan van de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de motiveringsplicht, het gelijkheidsbeginsel en 'behoorlijk bestuur'.

De verzoekende partij zet uiteen:

“ ...

- De geplande uitbreiding gaat in tegen vooruitziend en zuinig bestuur.*

Zoals ook aangeduid op de fiche 802 hierboven (zie bijlage 12 d, e, f) is een grote uitbreiding voorzien voor de Academie in de █████, waarvoor al een hoorzitting met het gebuurte werd georganiseerd (zie bijlage 13). Het getuigt niet van goed en zuinig beheer om de uitbreiding met refter en vergaderzaal niet te integreren in de project in de █████. Eigenlijk is de huidige geplande uitbreiding van refter en vergaderzaal overbodig als de uitbreiding van de Academie in de █████ met een globale en lange termijn visie ontworpen wordt. Er wordt nergens afdoend gemotiveerd waarom de uitbreiding niet kon wachten en niet kon geïntegreerd worden in de geplande uitbreiding in de █████.

- Uit het eerste advies van de Raadgevende Commissie blijkt (zie bijlagen 14) dat het project voor de uitbreiding met refter en vergaderzaal het resultaat was van een architectuur wedstrijd. Over die wedstrijd werd met de bevolking en de buurt niet gecommuniceerd en de inplanting werd vastgelegd zonder inspraak. Het RCS stelt duidelijk de vraag of in die zone wel dient gebouwd te worden: deze open ruimte is een van de mooiste van de binnenstad. Een uitbreiding op deze open ruimte is ook geen oplossing voor de Academie op lange termijn. Om die reden heeft het RCS zich niet meer uitgesproken over de inplanting maar slechts over het voorliggend voorstel zelf. Er werd alleen gesleuteld aan architectonische elementen en volume om het project enigszins aanvaardbaar te maken, aan de inplanting werd, behalve het creëren van een smalle corridor langs de Bogardenkapel, fundamenteel voorbijgegaan. Nochtans de inplanting is essentieel: Er is nergens gemotiveerd waarom juist de inplanting in die zone de enige zaligmakende zou zijn.*

- Uit bovenstaande punten in 5b 1 en 5b 2 blijkt dat motivatie om af te wijken van de verordeningen niet of onvoldoende geformuleerd worden. Hetzelfde geldt ook voor de antwoorden op onze bezwaren.*

- Het gelijkheidsbeginsel wordt geschonden: de stad treedt terecht streng op tegen gewone burgers die een constructie willen bouwen in hun tuin of open ruimte tegen de verordeningen in. Wat geldt voor een gewone burger geldt, alle verhoudingen in acht genomen, a priori voor de stad die het voorbeeld moet geven. (zie de schendingen tegen de GSV in 5b.1)*

...”

De verwerende partij repliceert:

“ ...

De eventuele uitbreiding van de Academie langs de [REDACTED] staat los van huidige aanvraag. De GSA kan niet anders dan deze aanvraag op zijn eigen merites beoordelen en mag geen rekening houden met toekomstige onzekere projecten (R.v.St. nr. 126.634 dd. 19.12.2003 inzake Van Iseghem).

Indien de aanvraag op zich voor vergunning in aanmerking komt, moet de GSA vergunnen.

Uit niets blijkt trouwens dat beide projecten niet compatibel zouden zijn.

Verzoekende partij meent dat de GSA als het ware op zoek moet gaan naar eventuele alternatieve locaties voor de aanvraag. De GSA moet zijn besluit positief motiveren. Hij moet niet aangeven waarom hij met bepaalde elementen geen rekening houdt. Hij moet alleen aangeven waarom de aanvraag vergunbaar is (...).

Verzoekende partij beklaagt zich er over dat haar bezwaren niet afdoende werden beantwoord, onderdeel dat op zich niet uitgewerkt wordt. Eigenlijk zegt zij schijnbaar gewoon zich niet in de antwoorden te kunnen vinden, wat in se opnieuw een opportunistiekritiek uitmaakt.

Het volstaat dat de vergunningverlenende overheid aangeeft waarop zij zich steunt om de vergunning af te leveren. Een positieve motivering volstaat (...).

De vergunningverlenende overheid vervult geen rechtsprekende functie. De GSA noch het CBS spreekt recht, doch neemt een beslissing.

De rechtsprincipes die voor de gewone Hoven en Rechtbanken van toepassing zijn, zijn dat in casu niet.

...

Art. 14 van het verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, opgemaakt te New York op 19 december 1966 (B.S. 6 juli 1983) spreekt duidelijk van "rechtbanken en de rechterlijke instanties" en van "een rechtsgeding". De bepaling van art. 6.1 van het verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 (B.S. 19 augustus 1955) spreekt ook uitsluitend van "rechterlijke instanties". De GSA en het CBS zijn geen rechtbank of rechterlijke instantie zodat er in geen geval sprake kan zijn van een rechtsgeding. De procedureprincipes die in een gerechtelijke procedure van toepassing zijn, met name een tegensprekelijk debat, een objectieve rechter en het hoorrecht zijn in casu niet van toepassing.

Tenslotte stelt verzoekende partij dat de stad zich permitteert wat gewone burgers dan weer niet zouden mogen doen. In welke mate er een ongelijke behandeling is tussen het CBS en verzoekende partij zelf, wordt niet aangegeven. Verzoekende partij heeft geen belang bij dit middel.

In dit onderdeel worden ook geen concrete elementen aangevoerd om de schending van het gelijkheidsbeginsel te onderbouwen. Een vermeende schending van de gemeentelijke verordening impliceert geenszins op zich een schending van het gelijkheidsbeginsel.

Hierboven werd reeds aangetoond dat de toepasselijke bepalingen nageleefd werden en waar nodig er op geoorloofde wijze van afgeweken wordt.

..."

De tussenkomenende partij voegt hieraan toe:

“ ...

Er wordt op geen enkele wijze aangeduid welke bindende rechtsregel en/of verordening in casu werd geschonden.

Zoals hierboven reeds uiteengezet heeft Beleidsplan (daterend van 27.03.2012) geen enkele bindende kracht.

De uitbreiding van de academie is een noodzaak voor het goed functioneren van de academie. Het feit dat de ruimte multifunctioneel inzetbaar is, betekent bovendien een grote meerwaarde van de functionaliteit van de academie en dus ook voor haar studenten. Het aandeel “verloren ruimte” (bijvoorbeeld circulatieruimte) is nihil.

Gebeurlijke toekomstige uitbreidingen (dan nog al dan niet vanuit privé initiatieven) zijn terzake niet aan de orde en derhalve ook niet dienend.

Bovendien is het project “ ” nog in ontwerpfase. Dit zal afzonderlijk worden ingediend en maakt bijgevolg geen deel uit van huidig dossier.

De inplanting werd wel degelijk weloverwogen en maakte het voorwerp uit van alle noodzakelijke (externe) adviezen.

De afweging van de goede ruimtelijke ordening werd duidelijk gemotiveerd, rekening houdende met de ingewonnen adviezen, die overigens allemaal gunstig waren.

De besprekingen inzake de uitbreidingsmogelijkheden werden met de diverse betrokken diensten gevoerd sinds 2009.

De uiteindelijke bepaling van de locatie geschiedde aldus in totaal overleg, waarbij twee zones werden vastgelegd.

Dat het project uiteindelijk het voorwerp uitmaakte van een architectuurwedstrijd is terzake totaal irrelevant bij de beoordeling van dit dossier.

Zoals hierboven reeds genoegzaam uiteengezet is er geen enkele tegenstrijdigheid met enige reglementaire en/of verordenende bepaling.

De bezwaren werden uitvoerig en in extenso ontmoet, beantwoord en op gemotiveerde wijze weerlegd, hierbij rekening houdende met alle ingewonnen adviezen van de alle betrokken instanties.

Er is wordt op geen enkel wijze aangetoond, laat staan bewezen dat het gelijkheidsbeginsel zou geschonden worden.

Zelfs een gebeurlijke (in casu betwiste en niet bewezen, c.q. formeel bewiste) miskennen van een stedenbouwkundig voorschrift kan niet zonder meer worden gelijkgesteld met een schending van het gelijkheidsbeginsel.

(...)

Zelfs indien een overheid van mening veranderd in zelfde zaak, houdt dit geen schending in van het gelijkheidsbeginsel.

(...)

Overigens wordt algemeen aangenomen dat diegene die zich op een discriminatie beroept, deze ook dient aan te bewijzen, quod non in casu.

(...)

Op geen enkel ogenblik wordt dit bewijs geleverd.

Stelt zich overigens de vraag in hoeverre de beroeper belang heeft, dan wel de vereiste hoedanigheid om dit argument op te werpen, dan nog in zeer algemene, vage en onduidelijke bewoordingen, zonder enige nadere specificatie van de precieze omschrijving van concrete feiten die deze vermeende schending zouden bewijzen?

...”

De verzoekende partij voegt in haar wederantwoordnota niets toe.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij zet uiteen dat nergens afdoende wordt gemotiveerd waarom de gevraagde uitbreiding niet kon wachten en niet kon geïntegreerd worden in de geplande uitbreiding in de [REDACTED].

Het is echter niet de taak van de vergunningverlenende overheid om alternatieven te onderzoeken of voor te stellen van een aangevraagd ontwerp en de motiveringsverplichting gaat dus niet zover dat de verwerende partij in de bestreden beslissing diende te motiveren waarom niet gekozen wordt voor een alternatief project.

2.

De verzoekende partij voert verder aan dat haar bezwaren onvoldoende werden beantwoord, zonder dat zij evenwel aangeeft welke van haar bezwaren niet zou zijn beantwoord.

3.

Bij de bespreking van het eerste middel werd vastgesteld dat de aangevoerde schending van de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening van de stad Brugge op het bouwen, verkavelen en op de beplantingen ongegrond is. De verzoekende partij toont evenmin aan dat de verwerende partij is afgeweken van deze verordening. De argumentatie van de verzoekende partij dat de verwerende partij in de bestreden beslissing onvoldoende motiveert waarom wordt afgeweken van deze verordening is derhalve evenzeer ongegrond.

4.

Ten slotte moet vastgesteld worden dat de verzoekende partij geen schending aantoont van het gelijkheidsbeginsel.

Het gelijkheidsbeginsel is geschonden indien in rechte en in feite voldoende vergelijkbare gevallen ongelijk zijn behandeld, zonder dat er voor die ongelijke behandeling een objectieve verantwoording bestaat. De verzoekende partij die aanvoert dat het gelijkheidsbeginsel is geschonden, moet dit in het verzoekschrift met voldoende concrete en precieze gegevens aantonen.

De verzoekende partij haalt enkel aan dat “de stad (...) streng op(treedt tegen) gewone burgers die een constructie willen bouwen in hun tuin of open ruimte tegen de verordeningen in” en dat “de stad (...) het voorbeeld moet geven”, waarmee echter geen schending van het gelijkheidsbeginsel wordt aangetoond.

Het middel is ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de stad BRUGGE, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen, is ontvankelijk.
2. Het beroep is ontvankelijk maar ongegrond.
3. De kosten van het beroep, bepaald op 275 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.
4. De kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 18 juni 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Heidi HUANG

Nathalie DE CLERCQ